

1/2025

S LÁSKOU A HUMOREM

IGF RESORT JINCE

Důstojné bydlení,
komplexní služby,
zdravotní péče.
Investice na stáří,
která se vyplatí.

KOMUNITNÍ CENTRUM MEZI DOMY

Na pražském Chodově
mají recept na dobrou
pohodu. Setkávat se,
bavit se a být spolu.

JAROSLAV SATORANSKÝ

Šťěstí mi přináší zdánlivě banální věci

Vážení čtenáři,

je nám potěšením představit vám první číslo našeho čtvrtletního magazínu, který je nedílnou součástí projektu „Podzim s láskou a humorem“. Jeho náplní je přinést vám čtení pro zábavu, inspiraci, poučení, i některé důležité informace z pestré palety témat, které nás provázejí životem. Zmíněný projekt je primárně zaměřen na péči o seniory, a to nejen v tom smyslu, že si dal za cíl přinášet jim do života lásku a humor, ale účinně napomáhat také aktivitám jeho generálního partnera Invest Gate Funds Sicav a.s., který budováním a provozováním svých care center a moderních senior resortů poskytuje právě seniorům důstojné zázemí a špičkovou péči. Proto je dalším úkolem tohoto magazínu seznamovat vás i s aktuální nabídkou jeho služeb, novými aktivitami či ubytovacími kapacitami, které nabízí útočiště pro všechny, kdo hledají odpočinek a pohodlí pro tu část života, kterou jsme si navykli nazývat jeho „podzimem“. Navíc se zaměříme i na aktuální investiční možnosti, které mohou zaujmout ty z vás, kdo přemýšlejí o zhodnocení svých financí způsobem, dávajícím smysl nejen z hlediska ryze ekonomického, ale také lidského. Seznámíte se i s dalšími partnery projektu, a vedle témat kulturních a společenských, jak už vyplývá z názvu magazínu, se budeme věnovat i tématům zdravotním či sociálním, která jsou v dnešním světě stále aktuálnější. Věříme, že vám čas strávený nad jeho řádky přinese alespoň pár chvil příjemně stráveného času.

Za redakční tým Pavel Mészáros a Petr Pokorný

PODZIM S LÁSKOU A HUMOREM

– projekt, který se stal naší neodmyslitelnou součástí

„Je to už několik let, kdy jsem se seznámil s Jiřím Werichem Petráškem, synem Jana Wericha, a současně s jeho uměleckým i osobním přítelem Pavlem Mészárosem. A vůbec jsem tehdy netušil, jak mi tohle setkání změnil život,“ říká Ing. Petr Pokorný, člen představenstva Invest Gate a.s.

Bylo to velice milé povídání a na konci našeho setkání mne oba pánové pozvali na svou talk show s názvem Hovory W, s níž už skoro deset let brázdí republiku. Znal jsem legendární Hovory H

s nezapomenutelným Miroslavem Horníčkem a byl jsem zvědav, zda mezi oběma pořady najdu nějakou podobnost. Musím říct, že jsem byl velice mile překvapen. Skvělé představení se zajímavým hostem, oba pánové v rolích moderátorů si nijak nezahládali se svými předchůdci. Jak by ne, oba protagonisté se hrdě hlásí k tradici Hovorů H, na niž z jisté piety a úcty svými Hovory W navazují.

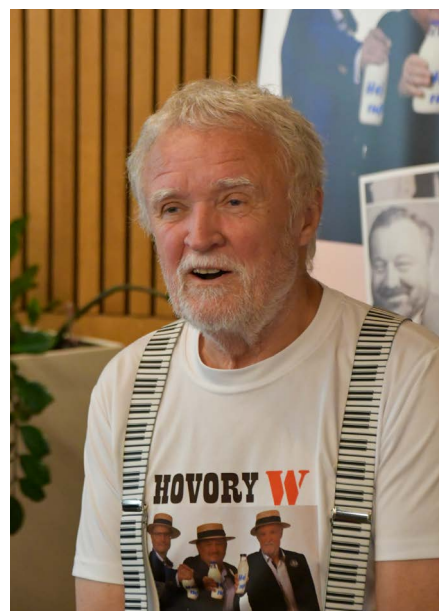
Všechno fungovalo jako dobře namazaný stroj. Samozřejmě musím také zmínit Karla Štolbu, vynikajícího hudebníka a skladatele, který obstarával hudební složku celého programu. Nedávno mi prozradil spisovatel a scénárista Václav Junek, že tuhle show má rád, protože je syrová, není hraná, stojí jen na několika málo bodech scénáře. Jinak jde o improvizaci a hlavně setkání příjemných lidí jak na jevišti, tak v hledišti.

Pro mne však setkání znamenalo daleko více, mělo širší rozměr. Jako většina z nás jsem jako kluk hltal televizní seriály a pohádky. Teď jsem se díky Hovorům W mohl osobně setkat s hereckými ikonami, kterých si vážím a které uznávám. Protože jsem si všiml, že v publiku často sedí řada seniorů, kteří si setkání plné laskavého humoru opravdu užívají, po několika návštěvách pořadu jsem si uvědomil, že děláme

podobné věci, nebo spíše máme společný cíl – udělat dnešní svět o něco přívětivější.

V rámci skupiny Invest Gate budujeme projekty, které mají dlouhodobý společenský přínos. Stavíme a provozujeme care centra pro klienty s neurodegenerativními onemocněními a moderní bydlení pro seniory, kde se senioři mohou cítit opravdu doma. Chceme, aby měli možnost každý den se radovat a smát. To byl také jeden z důvodů, proč jsme společně vymysleli projekt Podzim s láskou a humorem.

Moji kolegové i já jsme si uvědomili, že jsme součástí něčeho jedinečného, co zapadá do našeho konceptu nejen profesního, ale i osobního života. Proto jsme se rozhodli být nedílnou součástí coby hlavní partner. Díky tomuto spojení se mohl projekt Podzim s láskou a humorem nadechnout, pořad Hovory W se mohl

Ještě než se stal Karel Štolba součástí tria Hovorů W, doprovázel mimo jiné i Martu Kubišovou.

rozjet do světa a přinést radost ještě většímu množství lidí.

Dnes, i díky podpoře Českého rozhlasu, se náš společný projekt posouvá ještě dál. A je to dobře! Víme, že mediální podpora pomůže dostat tento unikátní koncept do všech koutů naší země a přinést lidem chvíle, na které se nezapomíná. Udělat svět lepším místem. A právě o to nám všem jde.

Investiční a poradenská skupina Invest Gate spolu se svým fondem kvalifikovaných investorů Invest Gate Funds SICAV a.s. umožňuje investorům vstup do projektů s významným společenským přesahem. Fond se zaměřuje na výstavbu a provoz center s pobytovými sociálními službami a resortů pro aktivní seniory. Díky tomu, že investor zároveň zajišťuje provoz, je garantován vysoký standard péče a maximální komfort pro klienty.

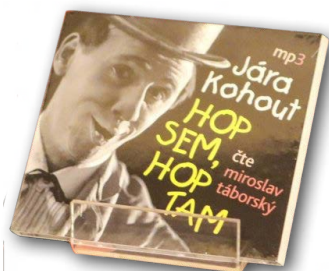
„Hovory W jsou pro nás prostředkem, jak rozdávat humor a radost publiku, což působí radost i nám. Díky podpoře našeho generálního partnera a jeho zapojení do projektu Podzim s láskou a humorem je ta radost na všech stranách ještě větší,” shodují se protagonisté oblíbené talk-show Jiří Werich Petrášek a Pavel Mészáros.

www.investgate.cz

VZPOMÍNKA

na věčně mladého komika

Milovníci černobílých filmů pro pamětníky si mohli loni na sklonku roku nadělit hezký dárek. U příležitosti nedožitých 120. narozenin legendárního komika Járy Kohouta vydalo nakladatelství Tebenas zvukovou verzi jeho vzpomínkové knihy Hop sem hop tam. Audioknihu namluvil herec Miroslav Táborský a jako bonus ji doplnila osobní vzpomínkou také Kohoutova poslední manželka, novinářka a spisovatelka Marcela Kohoutová.

Prosincového křtu ve Werichově vile se na jevišti sešli Marcela Kohoutová, Jitka Molavcová, vydavatel audioknihy Jiří Buřič a historik Jan Lukeš.

Foto: Jana Tesáříková

Zivot herce Járy Kohouta by nepochybně vydal na román – patřil mezi naše nejslavnější komiky, byl skvělý kabaletér, autor divadelních her, divadelní ředitel, ale také dlouhodobý redaktor a satirický komentátor rozhlasové stanice Svobodná Evropa. A právě díky svému působení na vlnách tohoto vysíláče se o něm u nás hovořilo jako o mrtvém a z většiny starších filmů, které se dál uváděly, byl „vystřižen“, jako např. z filmu Kristián. V americké emigraci prožil přes čtyřicet let svého života, a jak roky ubíhaly, už pomalu přestával věřit, že se bude moci vrátit do své vlasti. Nakonec se

přece jen dočkal, a navíc se tu ještě znovu oženil s o šedesát let mladší novinářkou.

Prožil pozoruhodný život. Přátelil se s umělci i s politiky, poznal divadelní a umělecké zákulisí první republiky, válečného i předúnorového období a v emigraci se seznámil se slavnými a významnými lidmi v USA. O tom všem kniha vypráví, a tak před námi znovu ožívá autor světoznámého Švejka se svými excesy a kamarády z mokré čtvrti, Karel Hašler bourá statečně staré mocnářství a v nové republice si zve do bytu začínající herečky, Ferenc Futurista objevuje v Járovi komický talent a vybírá si ho za partnera atd.

Křest audioknihy proběhl 9. prosince ve Werichově vile na pražské Kampě. Celý příjemný večer moderoval herec Antonín Procházka. Kmotry audioknihy byli herečka Jitka Molavcová, filmový historik Jan Lukeš a samozřejmě nechyběl ani vydavatel audioknihy Jiří Buřič. Na svého slavného manžela samozřejmě zavzpomínala také jeho manželka, Marcela Kohoutová.

Jára Kohout přináší dodnes radost divákům, kteří si oblíbili filmy pro pamětníky. Jeho komika provokuje, ale nikdy neublíží. Pod šminkou šprýmaře a klauna najdeme zlaté srdce člověka, který ve svých pamětech nemá potřebu pomlouvat. A právě tyto Kohoutovy klady nezapomněla připomenout Jitka Molavcová, která po jeho návratu do vlasti spolu s Jiřím Suchým byla součástí několika nezapomenutelných společných představení.

JAROSLAV SATORANSKÝ: Štěstí mi přináší zdánlivě banální věci

Herecká legenda, známá několika generacím televizních a filmových diváků, stejně jako těch, kteří si nenechají ujít žádné kvalitní divadelní představení. Starší generace jej poznaly třeba jako ještě černobílého Nejmladšího z rodu Hamrů, posléze se vybarvil jako Kuba v nezapomenutelných Krkonošských pohádkách, a v poslední době třeba jako major Koutný v seriálu Policie Modrava. Skromný a pokorný mistr své profese. Říká o sobě, že už na sebe všechno prozradil, že už nemá co říct, ale když si s ním sednete u šálku dobré kávy nebo se potkáte na jevišti, přestanete vnímat čas, krásné vzpomínky najednou dostávají novou barvu a je jich tolik, že objednáte další kávu nebo aspoň o půlhodinku prodloužíte představení...

Láska a humor. Co pro vás tyto pojmy v životě znamenají?

Co pro mne znamenají láska a humor? To jsou pro život tak stěžejní pojmy, že je těžké v několika větách odpovědět. V každém případě je obojí moc a moc důležité, a když už v životě potkáte někoho blízkého – ať už je to přítel nebo životní partner – máte-li oba k těmto pojmům stejný vztah, a považujete-li je za něco, co je pro váš život neodmyslitelné, pak máte reálnou šanci, že jej právě s láskou a humorem prožijete. A to i ve chvílích, kdy vás, řečeno slovy doktora Vlacha z Jirotkova Saturnina, osud občas chytne za límec a vyhodí na mráz. Protože láska v kombinaci s humorem vždycky zahřeje a ve chvílích nejtěžších pomůže i přežít. Druhů humoru je mnoho. Já miluju humor chytrý, slušný, a laskavý. V případě satiry je to třeba ten druh humoru, který prvoplánově neuráží, ale přesto dokáže zasáhnout citlivé místo. Ale vždycky je to humor, který vzbudí úsměv na tváři – úsměv, pokud možno nikoli hořký. Proto jsem třeba rád poslouchal dvojici Šimek a Grossman, velice rád jsem měl humor pana Miroslava Horníčka, který bych nejspíš zařadil do kategorie „humor moudrý“, a moc rád se dodnes pobavím třeba nad dialogy Jiřiny Bohdalové a Vladimíra Dvořáka. Když se ohlédnou za svými rolemi, musím říct, že většina z nich zrovna humorem neoplývala, ale byly i takové, které

Foto: Jaroslava Raunerová

k němu neměly daleko. A kdyby třeba ještě dneska přišla nějaká příležitost zahrát si roli nevážnou, mám pocit, že bych to ještě vzal.

Život nám občas ukáže i svoji odvrácenou tvář, kdy k veselí zrovna moc důvodů není, a někdy nás přinutí sáhnout si, jak se říká, „na dno“. Co vám pomáhá se s takovými chvílemi vyrovnat?

Jaroslav Satoranský je také oblíbeným hostem pořadu Hovory W.

Samozřejmě i mne v životě potkaly události, kdy máme pocit, že se svět zhroutil, a že si takzvaně saháme na dno. Byť nechci používat tisíckrát ohrané klíšé, jak mne ze všech příkoří a útrap vytáhla moje práce, nemůžu si pomoci, ale u mne to tak funguje. Jeviště, kolegové, práce, kterou mám rád – to byl vždycky lék na všechna životní úskalí. A samozřejmě nemůžu v téhle souvislosti nevzpomenout na rodinu. Ke chvílím nejtěžším patří asi ta, kdy jsem přišel o svou milovanou ženu. A musím říct, že tady mi byli obrovskou oporou opět moji kolegové, kteří mne podepřeli, telefonovali, prostě najednou jsem naplno pocítil, jaký je to obrovský dar, když člověk není na světě sám.

Když se ohlédnete zpět, co vás v životě naplňovalo, stále naplňuje a bez čeho byste se neobešel?

Vždycky mě na prvním místě naplňoval pocit, že mám rodinu.

Když mne opustila má životní partnerka, měl jsem – a mám – obrovskou radost ze své dcery, která má taky úžasnou rodinu, což vnímám jako jakési pokračování. A protože jsem už skoro šedesát let věrný Divadlu Na Vinohradech, kde se vytvořila parta lidí, v nichž cítím obrovskou blízkost a oporu, tak už dneska vím, že i tohle mne udržuje při životě.

Jak vás ovlivnili rodiče? Předali vám něco, na čem dodnes můžete stavět a pomáhá vám to život zvládat? A zdědili jste po nich i vlastnosti, u nichž jste si dali předsevzetí, že „taková opravdu nebudete“?

Moji rodiče mi určitě do života dali vše, co jsem potřeboval. Přestože moje výchova ze strany rodičů byla tak trochu spartánská. U nás vládla maminka, a kdykoli jsem třeba přišel později domů, už zasvištěla její ruka a já schytal pár výchovných pohlavků. Ale přesto na ni vzpomínám s láskou a úctou, stejně jako na celé

své mládí. Ty pohlavky k tomu patřily, a já se nikdy nezaobíral úvahami, jestli to náhodou nebylo domácí násilí a zda by nebylo žádoucí řešit věc s psychologem. Opravdu nemám pocit, že by to na mě zanechalo nějaké nežádoucí následky. Tatínek měl co do výchovy také své slovo, ale, jak se říká, byl sice hlavou rodiny, ale maminka byla ten krk, co hlavou otáčí... Když jsem o mnoho let později vychovával svou dceru, asi jsem se neubráníl, abych neuplatňoval některé praktiky a postupy svých rodičů (tedy vyjma toho pohlavkování), ale myslím, že ani mně, ani dceři to nikterak neuškodilo.

Řada rodičů má často své představy o tom, kudy se bude cesta jejich dětí ubírat. Jak tomu bylo u vás? Splnili jsme rodičovská očekávání, nebo jste si prosadili vlastní cestu? A jak je tomu v případě vašich dětí?

Moji rodiče mi nikdy neplánovali mou životní a profesní dráhu. Když jsem se vyučil v oboru kovorytectví, měl jsem jejich podporu. A když jsem se rozhodl pro hereckou dráhu, musím říct, že mne podporovali i v tomto směru. Pak přišly první úspěchy a rodiče nikterak nezastírali, že ze mne mají radost. V případě mé dcery jsem postupoval úplně stejně jako moji rodiče. Rozhodla se pro kariéru učitelky v mateřské školce, myslím si, že to dělá dobře, a já z toho mám radost. No a vnuci se také asi rozhodli dobře, a já jen doufám, že si tuhle toleranci

a svobodu v rozhodování budeme předávat i po další generace. Neříkám, že v některých případech není třeba jistá rozhodnutí našich dětí trochu usměrňovat, ale já měl to štěstí, že jsem to dělat nemusel.

Dovedete si představit, že byste podzim života strávili jinde než v domácím prostředí a se svými blízkými?

Těžko odhadovat, co každého z nás v pokročilém věku potká. Já si pořád dost dobře nedokážu představit, že třeba přijde chvíle, kdy se sám o sebe nebudu moci postarat. A to možná budu volat SOS! Zatím mám výhodu, že mi samota nevadí. Když mi dcera každý večer zavolá, popovídáme si, ona ví, co dělám já, já vím, jak se mají oni, je to fajn. Kdyby ale začalo „jít do tuhého“, kdybych najednou nemohl a nestačil – na to zatím radši nemyslím. Nechtěl bych, aby mě z mého domova někdo vytrhl, ale zároveň bych nechtěl být nikomu na obtíž. Představu, že skončím někde ve špitále

V pražském Radiocafé se svou hereckou kolegyní Marií Drahekoupilovou.

nebo v „eldéence“, tak toho se trochu bojím. Občas si říkám, co by se stalo, kdyby mě to teďka „kleplo“ – ale stejně nakonec skončím tím, že věci půjdou svou cestou, a snažím se prostě žít. Říkám „prostě“, ale v téhle souvislosti je to strašně moc.

Co vám spolehlivě zlepší náladu a vyvolá úsměv na tváři?

Úsměv na tváři mi spolehlivě a pravidelně přináší setkání

s pravnoučaty, ale pocit štěstí ve mně vyvolají i zdánlivě banální věci – když je krásné počasí, když jsou lidi na sebe příjemní a slušní, nehádají se a neperou, když je ve světě klid. Když se nemusím v televizi dívat na záběry lidského utrpení – tedy, já vím, že nemusím, protože stačí televizi nezapínat. Ale já bych byl šťastný, kdybych tyhle obrázky neviděl ani po jejím zapnutí prostě proto, že by je nebylo odkud vysílat.

Plnou verzi rozhovoru najdete v knize „S láskou a humorem“, obsahující osobní rozhovory s hosty pořadu Hovory W. Jejím zakoupením přispějete deseti procenty z prodejní ceny Nadaci Českého rozhlasu Ježíškova vnoučata. Kromě knihkupectví ji lze objednat na e-shopu radio-tekka.cz nebo na webových stránkách projektu slaskouahumorem.cz.

ODEŠEL nezapomenutelný princ a král dechovky

Josef Zíma, který nás opustil 6. března 2025 ve věku 92 let, byl osobností, jež svým šarmem a humorem dokázala rozzářit nejednu tvář. Jeho životní dráha byla plná hudby, herectví a nezapomenutelných okamžiků, které nám připomínají, že i v těžkých chvílích je důležité neztrácet úsměv na rtech.

Narodil se 11. května 1932 do kantorské rodiny, kde hudba hrála prim. Začínal s klavírem, později ho „nutili hrát na housle“, ale nakonec si našel cestu ke kytarě, se kterou hrával u táboráků. Se zpěvem začal až na gymnáziu, z něhož zběhl na konzervatoř na dramatický obor.

Foto: Jaroslava Raunerová

Jeho herecká kariéra začala v divadle v Benešově, ale výrazně ji ovlivnil nástup televize. Spolu s Rudolfem Cortézem, Arnoštem Kafkou a Milanem Chladilem patřil k prvním zpěvákům pravidelně se objevujícím na obrazovkách, což závratně zvýšilo jeho popularitu. Zíma tehdy zpíval hlavně písničky tehdy ještě neznámého klavíristy Jiřího Šlitra na texty Miroslava Horníčka.

V roce 1957 mu Jan Werich nabídl hostování v divadle ABC, kde strávil přes třicet let. Koncem 50. let také natočil svůj nejslavnější film, pohádku Princezna se zlatou hvězdou na čele (1959), dodnes reprízovaná v televizi. Diváci znají jeho hlas i z ruské pohádky Mrazík, v české verzi totiž namluvil Ivana, zatímco jeho manželka Eva Klepáčová se ujala role Nastěnky.

V 60. letech se Zíma dostal k dechovce. Díky věčně rozesmátému Pepíčkovvi se z pořadu Sejdeme se na Vlachovce, původně plánovaného na dvě tři pokračování, stal jeden z nejsledovanějších pořadů, který se vysílal 21 let. Přejít od swingu k dechovce Zímovi problém nedělal. „Od dětství jsem s lidovkou coby Jihočech (náhodou narozený v Praze) přicházel do styku. Nakukoval jsem při tancovačkách do sálu a nejednu z písniček, které dnes zpívám, znám už z té doby,“ řekl před lety Zíma.

I ve vysokém věku zůstával aktivní. „Odpočívat musím, ale už toho moc nenaodpočívám, protože se mi spaní moc nedaří. Jednak píšu a natáčím pravidelné rozhlasové pořady, a navíc nám teď dost vystoupení,“ uvedl v rozhovoru pro ČTK v květnu 2022 při oslavě svých devadesátých narozenin.

Josef Zíma byl nejen králem české dechovky, ale i princem našich srdcí. Jeho humor a optimismus byly nakažlivé, a i když nás opustil, jeho písně a role zůstanou navždy s námi. A jak by sám řekl: „Jsem tady přes čas.“

PODVOD ZVANÝ „ANTICHARTA“

vzpomínka na Jana Wericha

Jan Werich, významná osobnost českého divadla a filmu, zanechal stopu nejen uměleckými výkony, ale i osobními dramaty. Jedním z nich bylo podepsání Anticharty, které ho provázelo až do konce jeho života jako trpká vzpomínka na časy manipulací a politických tlaků. V knize „A taky jsem vařila u Werichů“ se odhaluje, jak tento akt vnímal jako podvod spáchaný na jeho osobě. Pojďme si připomenout tuto událost, jak na ni ve zmíněné knize vzpomíná Werichova hospodyně Eva Tůmová.

Během svého pobytu na Kampě jsem zažila i onu nechvalně proslulou událost, o níž se dodnes spekuluje a o níž se domnívám, že Janu Werichovi do konce života byla velkou přítěží. Myslím, že mu i podlomila zdraví.

Počátkem roku 1977 dostal Jan Werich, stejně jako téměř všichni z pražské kulturní obce, oficiální pozvánku na osmadvacátého ledna, kdy se mělo v Národním divadle konat demonstrativní shromáždění umělců. Z pozvánky nebylo vůbec patrné, o co ve skutečnosti jde, bylo tam jen něco v tomto smyslu: *Zveme všechny kulturní pracovníky na společné shromáždění do Národního divadla, abychom se poradili o směřování kulturní politiky našeho státu.* Když si Jan pozvánku přečetl, rezolutně odmítl, že by se něčeho takového zúčastnil, dokonce to nazval kulišárnou. Ale jak Zdeňka, tak Jana ho přemlouvaly, aby tam přece jen šel. „Uvidíš se se starými přáteli, a pak se rozhodneš, co a jak,“ radila mu tehdy Zdeňka. Jan tedy nakonec pod tíhou argumentů ustoupil a osmadvacátého ledna dopoledne na shromáždění společně s Janou šel.

Když oba dorazili do foyeru divadla, už se k nim vrhly jakési dámy, zřejmě uvaděčky či kustodky, a táhly je ke stolům, kde ležely údajně prezenční archy. Jak Jan Werich později vyprávěl, v záhlaví těch archů bylo něco napsáno, ale to prý bylo šikovně přikryto nějakými těžítky – jak ony dámy vysvětlovaly, prý kvůli průvanu, který by jinak listiny

odnesl. Takto odchytili postupně každého z pozvaných, kdo se objevil u vchodu, a odváděly ho k těm „prezenčním listinám“. Werich se vzpíral i zde cokoli podepsat, ale nakonec, když mu bylo vysvětleno, že se opravdu jedná jen o formalitu, svůj podpis na listinu připojil – zajímavé bylo, že po jeho dceři podpis nikdo nechtěl. Potom oba odešli do sálu a posadili se do hlediště.

Tou dobrou jsme už s Fančou seděly doma u televizi-
zoru, protože tehdy Československá televize celou
akci vysílala v přímém přenosu. Tehdy Fanča viděla
dědečka i maminku, jak se usazují v sále, a taky další
známé tváře, které znala z dědečkova blízkého okolí,
takže ji všechno to dění na obrazovce docela zauja-
lo. Chvilí potom, co soudružka Švorcová zahájila svůj
projev, Werich vyskočil a začal, co mu hlas stačil, vy-
křikovat na celé divadlo: „To je podvod! Sprostárna!
Vy se na to můžete dívat?“ Přesně tohle jsme viděli
v televizi všichni, co jsme ten přímý přenos sledovali.
Samozřejmě ve večerních zprávách a ani nikdy jindy
se tyto záběry už neobjevily. Werich se dral k výcho-
du, táhl za sebou Janu, zatímco se k němu sbíhali
uvaděči a prosili: „Mistře, nedělejte potíže, posadte
se.“ No a mně už v té chvíli bylo jasné, že se oba patr-
ně brzy vrátí a Werichovi nejspíš nebude dobře.
Vzali to přes most a byli doma za dvacet, možná
třicet minut. My s Fančou jsme stály v patře a už
jsme zdola slyšeli Jana, jak pod schody křičí nahoru:
„Okamžitě volej Voskovce!“ V té vypjaté chvíli jsme
si nikdo neuvědomil časový rozdíl mezi Kampou
a New Yorkem. Vůbec jsem neuvažovala a hned
jsem se vrhla k telefonu, nad nímž bylo velkými čís-
licemi na kusu kartonu stále připevněno Voskov-
covo telefonní číslo. Dovolala jsem se hned napo-
prvé. Ve sluchátku se ozval rozespálý hlas: „Co se,
proboha, děje? Právě jsem usnul.“ Omluvila jsem se

a stačila jenom říct, že s ním Jan nutně potřebuje
mluvit, ale ten už za mohutného supění vystoupal
po schodech, vzal mi sluchátko a rozčileně zvý-
šeným hlasem spustil, aniž si bral servítky: „Jiříku!
Šláp' jsem do hovna! Představ si, co na nás ušili!“
No zkrátka, popsal mu celou tu podpásovku a na-
léhavě ho prosil, aby okamžitě učinil prohlášení pro
Svobodnou Evropu, aby jej co nejdříve donesl do re-
dakce, aby se stihly ještě dnešní zprávy, a aby tak
do éteru zazněly informace o pravém stavu věcí.
„... protože půlka národa bude věřit tomu, že jsem
opravdu to svinstvo podepsal!“ slyšela jsem, jak si
Jan ulevuje do telefonu.

Večer v půl jedenácté jsme se konečně dočkali – Vo-
skovec, jako vždy spolehlivý, splnil slib a na Svobod-
né Evropě ještě téhož dne přednesl prohlášení, jak
to ve skutečnosti bylo. Úplně v jiném světle druhý
den informovalo Rudé právo a další deníky, kte-
ré se utápěly v rozkoši z toho, že Wericha konečně
dostali. Protože pro soudruhy byl Jan skutečně vel-
kou trofejí, kterou mohli všude stavět na odiv a bít
se v prsa, jak si ve své republice dokážou poradit
s podvrtnými živly.

Jana to tenkrát opravdu zlomilo a myslím, že si kla-
dl i otázku, jestli život v takové společnosti má vů-
bec ještě nějaký smysl a jestli se ještě vůbec dá ně-
komu věřit. Musel být neuvěřitelně zklamán z toho,
kolik blízkých kolegů a přátel viděl v tom hledišti,

těch, kterým důvěřoval,
zval je k sobě domů, a oni
teď seděli jako zařezaní
a ze strachu o existenci
podepsali vše, co jim bylo
předloženo. Byla to pro
něho obrovská deziluze.
Jednou mi v té souvislosti
řekl: „No čemu se vlast-
ně dívám? Vždyť v tomhle
národě se jedná o běžný
jev snad už od Bílé hory.
Kdykoliv tu konečně do-
rostla kvalitní generace,
vždycky se našel někdo,
kdo ji uměl umlčet nebo
donutit k emigraci. A to se
pořád opakuje.“

LUCIE A MIKULÁŠ Z KOUZELNÉ ČTVRTI

čarodějnická
fantazy vánoční
pohádka pro
celou rodinu

Jednu z uhrančivých rolí ve filmu ztvárňuje také charismatický Martin Dejdar.

Šest čarodějů pod vlivem sedmého, hlavního Mistra a jeho pohůnka Kocourka, sedm cest za sedmero zázračnými místy, kde se nalézají sedmero léčivých předmětů nebo schopností, které čaroděje postupně osvobodí a obrátí k dobrému. Ti pak, jeden po druhém, dovedou odhalit dalšího zakletého nešťastníka a určí pohádkovou řetězovou reakcí další cestu za zázračným místem. A navíc se těmito předměty nebo schopnostmi, přivezenými z Luciiných poutí, dá nalézt cosi zázračného přímo ve Stínadlech, což pomůže jako duchovní zbraň k dalšímu pátrání, ale také k postupnému uzdravování zakletého a ve zvonici kostela Mistrem ohrožovaného Varhaníka, který tak získává postupně důležité ochranné až svaté relikvie. Osvobození ďáblů pohůnci se přidávají na stranu Lucinky a pomáhají jí ve výsledném souboji s původcem všeho zla, s černokněžníkem Mistrem a jeho až biblickými ďábelskými schopnostmi.

Zhruba tak by se dal vystihnout příběh nového filmu, který s použitím vlastního námětu na letošní vánoční čas chystá renomovaná režisérská dvojice **Otakáro Maria Schmidt** a **Jana Kristina Studničková**. Jde o celovečerní tajemný příběh ze staré Prahy, přímo mefistofelskou fantaskní pohádkovou grotesku pro celou rodinu z podivné současnosti, která je zároveň nadčasovou satirickou reflexí lidské společnosti. S využitím ilustračního materiálu a dokreslovacích filmových efektů přibližuje tajemné staré městské čtvrti, evokující legendární Stínadla a dobrodružství Foglarových Rychlých šípů. Nedílnou a často podstatnou součástí příběhu je také prokládání zábavných až ironických dialogů, které

posunují postavy do komiksové nereálnosti. Vyprávěním o ďáblu jako o postavě, která nepáchá pouze zlo, ale chová se docela lidsky, je příběh jakousi parafrází na literárně známé Rady zkušeného ďábla nebo Bulgakovovy příběhy, zvláště pak jeho faustovský a mefistofelský román *Mistr a Markétka*. Tento způsob vyprávění poskytuje divákovi prostor pro vlastní fantazii a spolu s humorem a nadsázkou činí z filmu podívanou pro širokou diváckou obec. K filmu je plánováno i vydání filmového příběhu v knižní podobě, takže se mají na co těšit jak diváci, tak i čtenáři napříč generacemi

A na malou ochutnávku Vás zveme zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=IICX2VBMUo>

INVEST GATE FUNDS SICAV a.s.

Děláme život lepším

Invest Gate Funds Sicav a.s. je investiční fond, který buduje síť prémiového bydlení pro seniory a centra pro klienty s neurodegenerativními onemocněními, zejména Alzheimerovou chorobou a roztroušenou sklerózou mozkomíšní. Jedním z hlavních cílů tohoto fondu kvalifikovaných investorů je přispět k uspokojení poptávky po prvotřídním, ale dostupném bydlení pro seniory, jež jim bude patřičně přizpůsobeno a bude jim nabízet potřebné služby a zázemí. Dalším zaměřením fondu jsou investice do sociální oblasti. Fond prostřednictvím svých dceřiných společností buduje nová lůžka v sociálních pobytových službách, kterých je v České republice velký nedostatek a také cílí i na výši standardu ošetrovatelské péče, samotného ubytování a úroveň aktivizačních a rehabilitačních služeb. Lidé stojící za Invest Gate Funds Sicav a.s. ví, že zapojení soukromého sektoru do této oblasti je klíčové, protože státní zařízení nejsou dlouhodobě schopna zajistit dostatek lůžek.

Invest Gate Funds Sicav a.s. propojuje privátní investory a veřejný sektor v oblasti sociálních služeb, protože investice do kvalitních sociálních služeb patří k jedněm z nejsmysluplnějších způsobů zhodnocení bez závislosti na ekonomických cyklech.

OSOBNÍ A SMYSLUPLNÁ PÉČE O VAŠE BLÍZKÉ V TŘEBÍČI

Invest Gate Funds Sicav a.s. byl založen v roce 2017 a již po dvou

letech otevřel své první centrum v Třebíči. Centrum nabízí 125 lůžek a patří mezi jedno z nejmodernějších a největších zařízení v Kraji Vysočina. Služby centra jsou určeny pro osoby se sníženou soběstačností, které potřebují pravidelnou pomoc a péči. Centrum od svého otevření poskytuje domov se zvláštním režimem a odlehčovací službu. V loňském roce rozšířilo svou nabídku o domov pro osoby se zdravotním postižením, konkrétně pro klienty s roztroušenou

sklerózou mozkomíšní s kapacitou 15 lůžek.

Samozřejmě součástí vybavení IGF Care Centre Třebíč jsou prostorné a moderně vybavené pokoje, společenské sály, multisenzorická místnost a reminiscenční místnost. Klienti mohou využít k odpočinku nebo k různým aktivitám i terapeutickou zahradu. Svým klientům poskytuje centrum nepřetržité odborné, sociální, zdravotnické a pečovatelské zázemí. Nedílnou součástí života v centru nejsou jen aktivizační

a motivační programy, které probíhají sedm dní v týdnu, včetně víkendů a svátků, ale také mezi ně patří mezigenerační setkávání, výlety, besedy, ale i například oslava různých svátků jako jsou vánoce, velikonoce nebo třeba i klasický masopust a s tím spojená zabíjačka.

IGF SENIOR RESORT JINCE – BEZPEČÍ A KOMFORT V SRDCI BRD

V této jedinečné krajině Brdské vrchoviny, nedaleko Příbrami, se dokončuje další projekt fondu – moderní senior resort, který splní očekávání i těch nejnáročnějších. IGF Senior Resort Jince je navržen tak, aby poskytl bezpečné a komfortní bydlení pro osoby starší 55 let.

Resort nabídne 76 apartmánů se širokou škálou služeb pro pohodlný život. Součástí budou správcovské služby, recepce a zajištění veškerého potřebného servisu – od stravování a úklidu, přes využití prádelny až po zdravotní péči, fyzioterapii, kadeřnictví, kosmetiku a pečovatelské služby. Obyvatelé se mohou těšit i na pestré společenské a kulturní vyžití, v jak samotných Jincích, tak i v nedaleké Příbrami nebo Hořovicích, které přispěje k aktivnímu a plnohodnotnému životu.

UBYTOVÁNÍ V RESORTU NABÍZÍ POHODLÍ A KOMFORT

Jedním z velkých přínosů resortu je bydlení v poklidném a přátelském prostředí. Tento koncept přirozeně podporuje vytváření

IGF Care Centre v Třebíči

mezilidských vztahů, vzájemnou pomoc a sounáležitost mezi obyvateli. Ti zde mají možnost sdílet společné zájmy, zapojit se do volnočasových aktivit, nebo si jednoduše užívat klidu a bezpečí, které jim resort poskytne. Dokončení a kolaudace jsou plánovány na červenec 2025.

ŽIVOT V SRDCI JIŽNÍCH ČECH – IGF CARE CENTRE A SENIOR RESORT TŘEBOŇ

V lázeňském městě Třeboň, na pozemcích o rozloze přibližně 16 000 m², vzniká rozsáhlý komplex, který propojí péči o seniory s moderním bydlením. Součástí projektu IGF Třeboň bude IGF Care Centre s kapacitou 148 lůžek, z toho 108 lůžek bude určeno pro klienty s neurodegenerativními chorobami a 40 lůžek pro osoby

s roztroušenou sklerózou a IGF Senior Resort Třeboň komfortní rezidenční bydlení pro seniory v 72 apartmánech. Součástí areálu bude také kavárna, wellness, odpočinkový park a zvažována je výstavba polyfunkčního objektu, který rozšíří nabídku služeb.

Zahájení stavby celého komplexu je plánováno na červenec 2025. Propojení Care Centra a Senior Resortu zajistí komplexní péči a vysoký standard služeb pro všechny klienty. V rámci komplexu bude dostatečný prostor pro rehabilitaci, v plánu je také spolupráce s třeboňskými lázněmi. Celý projekt je investicí v hodnotě více než půl miliardy korun.

www.caretrebic.cz,
www.igftrebon.cz,
www.resortjince.cz

*Třeboňský IGF Care Centre
a Senior Resort bude oázou klidu*

INKONTINENCE není tabu

*V polovině roku 2024 se jedním z důležitých partnerů projektu „Podzim s láskou a humorem“ stala firma **DEPEND**, která je součástí společnosti **Kimberly-Clark**, jednoho z předních světových výrobců pomůcek osobní hygieny. Její produkty oceňují mimo jiné miliony seniorů po celém světě. O některých segmentech sortimentu a také o důvodech zapojení do projektu jsme s i povídali s marketingovým manažerem ing. Miroslavem Vázlerem.*

Co je hlavním artiklem a oblastí služeb, které vaše společnost nabízí?

Společnost **Kimberly-Clark**, je jedním z předních výrobců spotřebního zboží (především zdravotnických prostředků a výrobků osobní hygieny) na světě. S výrobky největší divize se můžete setkat v každodenním životě. Pod značkou **HUGGIES®** nabízíme natahovací kalhotky a hygienické ubrousky. V kategorii dámské hygieny mají silnou pozici výrobky značek **KOTEX®** a **LIDIE®**, zatímco značka

KLEENEX® hraje významnou roli v kategorii kapesníků a jednorázových kuchyňských utěrek. V oblasti zdravotnických prostředků své aktivity soustředíme pod značku **DEPEND®**, přičemž se značce podařilo získat významné místo v kategorii zdravotnických prostředků, které pomáhají zlepšit kvalitu života s inkontinencí.

Hygienické a zvláště inkontinentní pomůcky jsou dnes pro mnohé z nás v určitém věku samozřejmostí, přesto jsou problémy s únikem moči často ještě považovány za jakési společenské tabu. Mění se s časem

přístup k tomuto tématu?

Určitě ano, i když stále ne dostatečně rychle. V naší společnosti hovoříme často o potřebě určité „detabuizace“, kdy vnímáme, že z pohledu efektivního řešení problematiky inkontinence je potřebné o tomto zdravotním problému otevřeně hovořit. Z výzkumů totiž vyplývá, že poměrně dlouho trvá, než se člověk s takovýmto problémem dostane k odborné pomoci, tedy k lékaři. Především stud a obava je důvodem toho, že lidé nejdříve daný problém popírají a myslí si, že sám časem zmizí. Následně, když vidí, že problém přetrvává, tak hledají pomoc nejčastěji na internetu a teprve následně jsou připraveni vyhledat odbornou pomoc. Jedním ze směrů komunikace naší značky **Depend** je právě snaha o „detabuizaci“ této problematiky a přiblížení pomoci lidem, kteří inkontinenci řeší ať již u sebe, nebo u rodinných příslušníků.

Nakolik vaše pomůcky mohou skutečně zkvalitnit život a poskytnout určitý komfort?

Pomocí našich výrobků pro řešení problematiky inkontinence se

snažíme zlepšovat kvalitu života lidem a vracet jim jejich aktivní společenský život. Člověk, který řeší tento problém se často uzavírá a omezuje svoje běžné aktivity a tím svůj život ochuzuje např. o společenská setkání, kulturní a sportovní aktivity, ale také např. o rodinná setkání a podobně. Nabídkou našich výrobků pro řešení problematiky inkontinence se snažíme pomáhat vracet seniory do aktivního života. S ohledem na to, že vnímáme, že se jedná o velmi citlivou záležitost, tak naší snahou je to dělat pokud možno co nejméně nápadně. Proto jsme například jako první značka na trhu uvedli celobarevné dámské a pánské natahovací kalhotky, které, které vypadají a oblékají se jako běžné spodní prádlo. Jsem také moc rád, že většina našich výrobků se navíc vyrábí v České republice, ve výrobním závodě v Jaroměři.

Vaše společnost se v loňském roce stala partnerem projektu „Podzim s láskou a humorem“, jehož náplní je přinášet seniorům radost, pohodu a možnost vzájemného setkávání. Co vás vedlo k podpoře tohoto projektu?

Vnímáme, že nedílnou součástí celkové dobré kondice seniorů je i jejich celkové naladění a optimistické mentální nastavení. Ne nadarmo se říká, že základem dobrého zdraví je dobrá mysl. Přinášet radost a pohodu do života seniorů je možné realizovat různým způsobem. Naše společnost třeba tím, že

vyrábí produkty, které usnadňují každodenní život seniorům a pomáhají je začlenit zpět do společnosti. Projekt „Podzim s láskou a humorem“ podle nás zase přispívá k dobré náladě a pohodě seniorů tím, že jim přináší do života úsměv, společenská setkání a dokáže je aktivizovat. Právě to, že máme společný cíl, kterým je spokojený a společensky aktivní senior nás vedlo k tomu, že jsme se do projektu „Podzim s láskou a humorem“ zapojili.

Nakolik se za poslední léta změnila pozice seniorů ve společnosti a jak se podle vás bude měnit v budoucnu?

Není tajemstvím, že populace nejen v České republice „stárne“. Jde především o to, že se zvětšuje podíl seniorů a tento trend bude ještě několik desítek let pokračovat. A stejně jako se

mění počet seniorů, tak vnímáme také to, že se postupně mění i jejich postavení ve společnosti. Pozice seniorů ve společnosti se za poslední léta významně změnila. Dříve byla často spojována s izolací a pasivitou, zatímco dnes se stále více zdůrazňuje aktivní zapojení starších lidí do společnosti. Technologický pokrok také hraje klíčovou roli. Mnoho seniorů se naučilo používat moderní technologie, což jim umožňuje zůstat v kontaktu s rodinou a přáteli, sledovat aktuální dění a dokonce se zapojit do online vzdělávání. Tím se zvyšuje jejich samostatnost a aktivní životní styl. Očekávám, že se vnímání seniorů ve společnosti posune směrem k uznání jejich přínosu a hodnoty, což povede k větší integraci a respektu vůči nim.

Více na <https://www.depend.cz/>

BiNePo:

Syndrom ADHD se netýká jen dětí

Do povědomí televizních diváků se zapsal jako malý Vašek Karas v seriálu Cirkus Humberto. Pavel Mang dnes působí jako starosta obce Trubín na Berounsku, i když svět umění ho přitahuje stále. Jeho život často nebyl zrovna idylický, prošel si mnoha a životními dramaty a nebojí se o nich otevřeně mluvit. Když se dověděl, že i jako dospělý může trpět specifickou formou poruchy ADHD, rozhodl se založit spolek, který by pomáhal stejně postiženým.

Foto: archiv Pavla Manga

Spolek **BiNePo** je zkratka: Biologická – Neurobiologická – Porucha. Nechci rozvádět, nakolik tato trojice pojmů vyjadřuje definici poruch a jejich příčin, ale ADHD porucha má jak biologické, tak neurologické příčiny, a proto mně napadl tento název. Musel bych se široce rozepsat, co vše mně k mému rozhodnutí vedlo, ale jak jsem již mnohokrát veřejně přiznal, měl jsem velké problémy s alkoholem. Díky své rodině, ale také díky mé touze porozumět příčinám své závislosti, zatím svou válku s nejrozšířenější legální drogou vyhrávám. Musím ale v tomto směru poděkovat také jistému člověku, s nímž jsme se předtím nijak neznali, a neměl sebemenší důvod mi pomáhat. Přesto tak učinil a velkou měrou tak přispěl k mé „záchraně“. Také díky jemu jsem si uvědomit důležitost pomoci, kterou je někdy třeba nezištně poskytnout těm, kteří ji potřebují.

Jednou jsem se ptal svého lékaře, proč se mi i přes abstinenci nedaří některá má jednání a činnosti korigovat, což mně pak vnitřně trápí. Jeho letmá odpověď pro mě byla šokem: „S tvým ADHD se nemůžeš ničemu divit.“ O téhle diagnóze jsem samozřejmě věděl, ale vždy jsem ji měl spojenou pouze s hyperaktivitou dítěte.

Když jsem se pak hlouběji při svém sebevzdělávání ponořil do této problematiky, zjistil jsem, že se mě tento syndrom asi opravdu týká. S tímhle poznáním ale také přišla neskutečná úleva. Protože nejhorší na světě je, když nevíte proč, a nemáte odpovědi. Vyhledal jsem specialistu, ale i nadále jsem pokračoval ve studiu odborné literatury, článků a videí. Bohužel hlavně ze zahraničních zdrojů, jelikož u nás zatím na toto téma mnoho materiálu nenajdete. Čím více jsem o problematice věděl, tím více jsem dostával odpovědi, a zároveň si začal

uvědomovat, jaké velké jsem měl štěstí, že mě osud vedl po cestě, kde mi moje „postižení“ nezpůsobovalo až tak velké problémy. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl, že chci o tématu ADHD mluvit, protože u nás v České republice zatím v tomto směru chybí osvěta, takže dospívající a dospělí často o tom, že trpí syndromem ADHD vůbec neví, a už vůbec si neuvědomují, jak moc jim tato mozková odlišnost dokáže zkomplikovat život. Pokud ovšem zjistí, že trpí některými projevy, které se k této diagnóze vážou, měli by zpozornět. K takovým projevům patří například neschopnost dokončovat zadaný úkol či rozdělanou práci, „přebíhání“ od jedné činnosti ke druhé, zvýšená míra zapomnětlivosti, hyperaktivita či nadměrná impulzivita. V praxi se může problém s ADHD projevit třeba v případě výběru studijního oboru u dospívajících

či volby profese u dospělých. Díky některým už výše zmíněným příznakům je možné, že určité obory a povolání budou takto postiženému jedinci působit problémy, proto je dobré přítomnost syndromu včas odhalit a zvolit si obor, kde se lze stresovým situacím vyplývajícím z povahy syndromu snáze vyhnout. Díky tomu, že lidé s ADHD jsou nesmírně kreativní a potřebují stále nové impulzy, aby byl jejich mozek neustále stimulován dopaminem, napadají je nové a nové projekty, mozek se nezaštaví a „jede“ na plné obrátky, čtyřicet hodin po celý rok. U takto hyperaktivních jedinců pak mohou nastat poruchy spánku, jelikož stále myslí na to, co vše musí udělat a co vše slíbili. Ano, slíbili, jelikož ADHD člověk má nejen pocit, že on opravdu skoro všechno zvládne, ale navíc nedokáže říkat „ne“. Pokud se s tím spojí charakteristické rysy jako například laskavost a snaha všem pomoci, začne pod nátlakem úkolů kolabovat. To často vede ke zjištění, že jediné, co ho

S manželkou, dcerou a herečkou Nadou Konvalinkovou.

uklidní, je alkohol, cigarety či jiné drogy. Ty mu poskytnou chvilkovou úlevu, protože jejich prostřednictvím se mozek alespoň na nějaký čas „vypne“. Mohli bychom uvést ještě řadu dalších projevů, jimiž zmíněná diagnóza dokáže i dospělým znepříjemňovat život. Ze své zkušenosti vím, že když už k tomu dojde a člověk se v podobné situaci ocitne, je dobré o tom otevřeně mluvit. Mít k dispozici odbornou pomoc, spojenou s možností si o svých prožitcích

promluvit a podělit se o zkušenosti, je účinnou cestou k pochopení svého osobního problému. O to větší je pak šance jej zcela eliminovat nebo alespoň zmírnit. Právě tuto funkci by měl naplňovat vznikající spolek, za nímž nejenže budou stát odborníci, ale bude poskytovat právě potřebný prostor pro vzájemnou komunikaci. Věřím, že pro nás všechny, kteří se na vlastní kůži dnes a denně přesvědčují, že syndrom ADHD se zdaleka netýká jen dětí, bude přínosem.

BLAHOPŘEJEME VÝHERCŮM!

Březnové HOVORY W v Radiocafé, které se ve této stylové rozhlasové kavárně konají za podpory **Invest Gate Funds** pravidelně už třetím rokem, se nesly opět ve znamení dobré zábavy. Jejich hostem byla tentokrát **Zuzana Bubílková**, která opravdu nezkazí žádnou legraci. Protože za sebou máme další čtvrtletí, jako obvykle jsme na konci pořadu vylosovali tři výherce, kteří obdrží hodnotné ceny od našich partnerů – například poukázky do sítě lékáren Dr. MAX, slevové vouchery na nákup zahradnických potřeb na e-shopu Truhlikov.cz, knihy a audioknihy z produkce vydavatelství Radioservis a AOS Publishing, upomínkové předměty a také poukaz na víkendový pobyt v apartmánech roubenky

v Domaníně u Třeboně. Do tohoto losování jsou na konci každého čtvrtletí zahrnuti všichni ti, kteří se zaregistrovali do projektu „Podzim s láskou a humorem“. Balíčky tentokrát mohou očekávat **Markéta Dědičová** a **Anna Hybelová** z Prahy a **Jarka Jiro** z Benešova. Registraci do projektu získáte nejen možnost účastnit se losování o dárky, ale také výhodu včasných informací o nejbližších HOVORECH W a novinkách našich partnerů. Registrace je možná písemnou formou buď přímo na každém představení nebo online na webových stránkách projektu slaskouahumorem.cz.

ŽIVOT S KVĚTINAMI: Štěpán Šmerda

Se sympatickým spolumajitelem Zahradnictví Líbeznice a internetového obchodu Truhlíkov.cz ing. Štěpánem Šmerdou jsme se setkali v útulné kavárničce, která je součástí tohoto rozsáhlého prodejního komplexu. Byl k tomu pádný důvod, protože tato firma se počátkem letošního roku stala součástí našeho projektu, ale hlavně i čerstvým investorem v oblasti stavebních aktivit našeho generálního partnera Invest Gate Funds.

Štěpáne, sedíme tady mezi spoustou květin, je vidět, že k nim máte vztah, ale ona ta vaše cesta k nim nebyla úplně přímá, že?

K zahradničení jsem se dostal, jak se říká, jako slepý k houslím. Předně musím říct, že vůbec nejsem zahradník. Můj vztah ke kytičkám a obecně k oboru má na svědomí moje teta, která ještě před Listopadem měla to štěstí, že vlastnila malý záhumenek, kde pěstovala balkónové rostliny. Ty pak jezdila prodávat do Prahy na Havelský trh, no a pro mě jako kluka bylo vždycky zážitkem jezdit s ní. Tak se stalo, že se ze mě po ukončení studia stal systémový analytik, který nakonec prodává kytky. Obojí se mi nesmírně hodí, protože obchod není jen o pěstování, ale hlavně o prodeji, kde se mi zase hodí ten systémový nadhled. Prostě pro mne ideální spojení.

Takových velkých zahradnických center, jaké stojí právě v Líbeznici, najdeme po Čechách několik. Víte o sobě navzájem? Konkuruje si?

Víme o sobě. Vlastníci těchto center se u nás sdružují do dvou skupin a my jsme součástí jedné z nich,

kteří nese název „Florenium“. Je nás v ní jedenáct, jsme roztroušeni po celé republice a spolupracujeme jak v oblasti nákupu, tak i marketingu, a v posledních letech tahle spolupráce nabývá na obrátcích. Jsme všichni lokálně hodně silní, nikdo z nás ale plošně neobsáhne celou republiku, takže spojování stejných zájmů nevede ke konkurenci, ale ke spolupráci. Takže o sobě víme a máme k sobě respekt. Řada lidí se občas podivuje, že v našem oboru neexistuje tvrdý konkurenční boj, ale my jsme právě na tohle docela hrdí. Vzájemná úcta, možná něco jako stavovská čest, komunikace, a hlavně absence potřeby „jít si po krku“.

Jak se stalo, že se z vás, coby diváka Hovorů W, letos stal i nový partner projektu „Podzim s láskou a humorem“?

Úplně náhodou. Kamarádka Pavlína se znala s Jirkou Werichem Petráškem, přišli jsme společně na první představení, seznámili se, a pak už to šlo nějak samo. Protože od počátku svého podnikání mám pocit, že když se člověku v něčem daří a je schopen pomáhat, oslovil mě i projekt „Podzim s láskou a humorem“, protože jeho cílová skupina

– senioři, je jednou z těch, kde má jakákoli pomoc smysl. Navíc nikdo z nás, kdo jsme ještě v produktivním věku, nevíme, kdy tohle privilegium skončí a my budeme nějakou pomoc potřebovat taky. Když jsem pak

i díky naší vzájemné komunikaci měl možnost poznat se i s členy představenstva Invest Gate Funds a na vlastní oči se přesvědčil, že to, co dělají, opravdu funguje, rozhodl jsem se i pro investici do jejich projektů. Mně to

přináší minimálně dvě pozitiva – velmi slušné zhodnocení vložených prostředků, ale taky pomoc tam, kde je to třeba.

www.truhlikov.cz

KOMUNITNÍ CENTRUM a kavárna Mezi Domy místo, kde se setkává Jižní Město napříč generacemi

Pokud budete v Praze na Jižním Městě hledat vlídný prostor k setkávání se a sdílení, potom neváhejte zavítat k nám. Naším hlavním posláním je budování místní komunity, která podporuje sociální integraci, kulturu a vzájemnou pomoc mezi obyvateli.

Každý všední den je k dispozici naše kavárna pro milá setkání nad šálkem dobré kávy s domácím dezertem. Kavárna je vybavena dětským koutkem a v letních měsících je možné využít venkovní oplocenou zahradu, což z nás dělá ideální místo pro malé návštěvníky.

Provoz kavárny doplňujeme řadou podpůrných aktivit, které nám pomáhají oslovit široké spektrum obyvatel. Jako zásadní vnímáme především akce kulturního charakteru, mezi něž patří již tradiční jarní a vánoční jarmarky, které dávají prostor lokálním tvůrcům a kreativcům. Pro nejmenší návštěvníky jednou měsíčně hostíme Lou Divadlo – loutkové divadlo Štěpána Volného.

Nejmladší z naší kulturní palety jsou Hovory W. Tato setkání, plná zpěvu, laskavého humoru a smíchu se v našem komunitním centru velmi rychle zaabydlela a získala srdce nejednoho z našich návštěvníků. Je pro

nás radost vidět, že se k nám lidé rádi vrací a tvoří si spolu s námi nezapomenutelné zážitky.

V průběhu celého roku v komunitním centru pořádáme drobné kreativní workshopy a akce tematicky vázané k různým svátkům nebo ročním obdobím.

V tomto ohledu je pro nás velmi vzácná spolupráce se spolkem Automatky, který se zaměřuje na děti s poruchou autistického spektra a děti s nerovnoměrným psychomotorickým vývojem. Z této spolupráce vznikají akce, které pomáhají citlivě začleňovat do naší komunity všechny děti bez rozdílu.

Budete-li mít cestu kolem, neváhejte se u nás zastavit a můžete posoudit sami. Naším cílem je tvořit místo, kam se budete rádi vracet!

Vše o nás si pak můžete najít zde:

<http://mezi-domy.cz/>

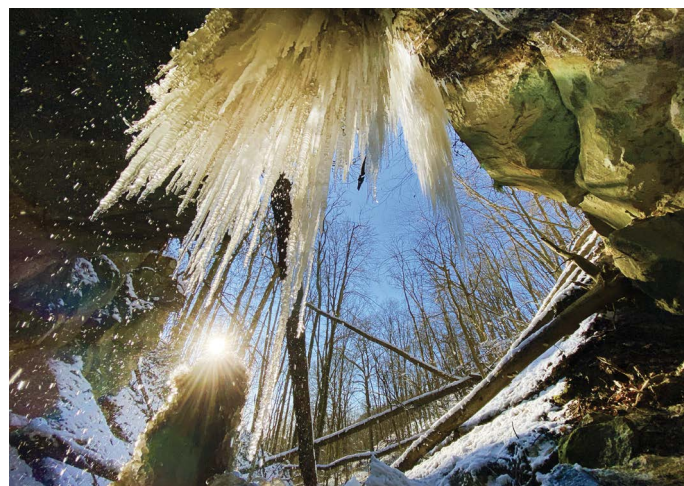

TAJEMNÁ A KRÁSNÁ MÍSTA

Českého středohoří a Krušných hor

Rádi objevujete skrytá místa naší krajiny? Fascinují vás tajemství přírody i historie? Pak právě pro vás jsou určeny výpravné publikace Jiřího Svobody o Českém středohoří a Krušných horách. Věděli jste například, že v Českém středohoří se ukrývá nejméně padesát vodopádů, z nichž mnohé patří k nejpůsobivějším u naší zemi? Některé jsou pro turisty snadno dostupné, většina z nich se však ukrývá v hlubokých a špatně přístupných roklích. V knize Tajemství Českého středohoří si můžete prohlédnout fotografie naprosto většiny z nich a v doprovodném textu najdete nejen návod, jak se k nim dostat, ale také různé zajímavosti, které jsou s nimi spojeny. Ale v knize

Letos v únoru vykouzil mráz nádherný ledopád na Kamenném potoce nad ústeckým Mojžířem. Dostat se na dno rokle až k pískovcovému převisu není jednoduché, ale ta nádhera, když ledem proniklo slunce, stála za to.

Foto: Jiří Svoboda

Liščí vrch – Vyhlídka Václava Krčila

samozřejmě nejsou jen vodopády, ale také desítky hradů, zámky, přírodní památky a rezervace, naleziště minerálů a zkamenělin a další zajímavosti – vše s názornými fotografiemi.

Knihy Tajemství Českého středohoří vyšla již v roce 2014 a dočkala se několika dotisků. Jiří Svoboda však pokračoval v tvorbě nových publikací, v nichž se věnuje dalším fenoménům Českého středohoří a také Krušných hor. Fascinují jej hlavně přírodní

a historické památky, které se nacházejí tak trochu ve stínu těch slavnějších. Některé přírodní jevy dodnes nejsou uspokojivě vysvětleny, význam řady historických památek zůstává nerozluštěn. Na několika vrcholech se rozkládají záhadná pravěká hradiště, z nichž tři tisíce let staré hradiště Hrádek nad Kalvárií s kolosálními valy a příkopy patří k největším v Evropě. České středohoří bylo na začátku 18. století dokonce zasaženo meteoritickým deštěm. Byl to tenkrát velký poprask. Nedaleko Lukavce u Lovosic se zase ukrývá hrob tisíců koní ze šestileté války. Jiří Svoboda o tom píše ve své poslední knize „Chutě a vůně Českého středohoří“. Témat, které ve svých knihách nabízí, je opravdu bezpočet. Tak tedy vzhůru za krásami a tajemstvími krajiny!

Se všemi publikacemi tohoto autora se můžete podrobně seznámit a také si je objednat zde:

<https://www.zazrac-nestredohori.cz/>

POZVÁNKA NA VÝSTAVU:

Roman Řehák – Umělec zachycující esenci přírody

Roman Řehák, současný český výtvarník, se vyznačuje jedinečným přístupem k umění, který propojuje tradiční techniky s moderním pohledem na svět. Jeho obrazy, aktuálně vystavené na zámku v Kladně, vás vtáhnou svým emotivním zpracováním přírodních motivů a jemností detailu.

Řehákova díla se vyznačují fascinující hrou světla a stínu, které dodávají jeho obrazům hloubku a dynamiku. Jeho tvorba je z velké části inspirována krajinou, kterou Roman zkoumá inovativním způsobem a zprostředkovává divákovi prostřednictvím maleb plných barev a emocí. Často pracuje s kombinovanou technikou, která mu umožňuje vyjádřit komplexnost přírodního světa a evokovat v divákovi pocit spojení s přírodou.

Roman Řehák kromě svého umění vyniká i jako osobnost – je přátelský a komunikativní, ochotný sdílet své zkušenosti a pohled na svět. Věnuje se nejen vlastnímu tvoření, ale také vzdělávání mladých umělců a podporuje jejich rozvoj. Svou prací i přístupem k životu inspiruje ostatní a přináší do světa umění nový rozměr lidskosti a porozumění.

Nenechte si proto ujít výstavu Romana Řeháka na zámku v Kladně, která potrvá do konce května. Výstava je umístěna v krásných zámeckých prostorách, které samy o sobě tvoří důstojný rámec pro Řehákova impozantní díla, poskytují jim dokonalou kulisu a umožňují návštěvníkům ponořit se do hloubky vystavených obrazů. Výstava je otevřena denně od 10 do 18 hodin a vstup je volný.

A ještě jedna poznámka o tom, jak umění může pomáhat. Roman Řehák na kladenském zámku vystavuje svá díla společně s výtvarníkem Antunem Snovakem. Každý z umělců se rozhodl darovat jedno ze svých děl na tichou aukci a její výtěžek věnovat nadaci „Dr. Klaun“.

ALZHEIMEROVA

CHOROBA:

Závažná výzva pro současnou společnost

Alzheimerova choroba je neurodegenerativní onemocnění, které se v posledních desetiletích stalo jednou z největších výzev pro moderní medicínu a společnost. Postihuje miliony lidí po celém světě a jen v České republice je jím zasaženo přibližně 170 000 osob. Choroba se dotýká především starší populace a jejími hlavními rysy jsou postupná ztráta paměti, postupná ztráta kognitivních schopností a nakonec i samostatnosti.

První příznaky Alzheimerovy choroby jsou často nenápadné a snadno přehlédnutelné. Mezi rané projevy patří potíže s krátkodobou pamětí, ztráta orientace v čase a prostoru či zapomínání nedávných událostí. S postupem času se tyto potíže prohlubují a přidávají se další příznaky spojené

se stále patrnějšími změnami osobnosti. Postižení mohou mít problémy i s poznáváním svých blízkých či vykonáváním jednoduchých úkonů, jako je oblékání nebo hygiena.

Hlavním rizikovým faktorem pro vznik onemocnění je věk, přičemž po 65. roce života riziko jeho výskytu dramaticky stoupá. Včasná diagnostika příznaků

Alzheimerovy choroby je klíčová pro zpomalení jejího progresu. Bohužel, vzhledem k povaze příznaků a jejich podobnosti s normálním stárnutím dochází často k podceňování prvotních varovných signálů. Proto je důležitá nejen znalost symptomů, ale také aktivní zapojení praktických lékařů a neurologů v diagnostickém procesu.

I přes pokroky v medicíně zatím neexistuje účinná léčba, která by nemoc zastavila. Výzkumy naznačují, že významnou roli hrají genetika a životní styl, přičemž zásadní vliv mají i bílkovinné usazeniny v mozku, které narušují spojení mezi nervovými buňkami.

Péče o osoby s Alzheimerovou chorobou je velkou výzvou pro jejich rodiny. Zpočátku lze zvládnout péči v domácím prostředí, ale s postupující nemocí je stále náročnější zajistit nemocným dostatečnou bezpečnost a dohled. Mnozí pacienti se potýkají s dezorientací, sklony k bloudění nebo změnami chování, což klade vysoké nároky na pečující. V těchto situacích hraje klíčovou roli odborná a specializovaná péče.

IGF CARE CENTRE TŘEBÍČ – ŠPIČKOVÁ PÉČE PRO PACIENTY S ALZHEIMEROVOU CHOROBU

Pro rodiny, které hledají odbornou péči pro své

blízké, je tu **IGF Care Centre v Třebíči** – moderní zařízení specializované na pacienty s neurodegenerativními onemocněními. Centrum funguje již několik let na principu individuálního přístupu a moderních terapeutických metod. Poskytuje široké spektrum služeb od každodenní péče až po speciální terapie navržené ke zlepšení kvality života nemocných. Odborně vyškolený personál zajišťuje nejen zdravotní péči, ale také aktivity pro stimulaci kognitivních funkcí a zachování co největší samostatnosti pacientů.

Spolupráce s IGF Care Centre může být pro rodiny pečující o nemocné s Alzheimerovou chorobou velkou úlevou. Zařízení se totiž snaží nejen o zajištění péče na profesionální úrovni, ale také o poskytování podpory a poradenství jak pro pacienty, tak pro jejich blízké.

Alzheimerova choroba a její zvládnutí a léčba přináší řadu výzev, ale s podporou specializovaných zařízení a informovanými přístupy je možné zlepšit kvalitu života nejen těch, kteří ji bezprostředně trpí, i jejich blízkých. Spolupráce takových center s rodinami pacientů je zásadní pro úspěšné zvládnutí komplexnosti této nemoci v budoucnosti.

Více na www.caretrebic.cz

CAMINO NA KOLEČKÁCH:

Zdroj a foto: Archiv Jana Duška, AOS Publishing

Inspirující cesta síly a odvahy

Kniha „Camino na kolečkách“ autorů Lenky Stránské a Jana Duška je inspirujícím příběhem, který dokazuje, že i zdánlivě nepřekonatelné překážky lze s odhodláním a odvahou překonat. Autoři nás vedou na pouti do slavného poutního města Santiago de Compostela a přináší čtenářům obraz napínavé pouti, které se účastnil Jan Dušek navzdory své diagnóze roztroušené sklerózy. Kniha není jen záznamem fyzické cesty, ale především cesty duševního růstu, naděje a životního optimismu.

Jan Dušek, muž s nezlomnou odvahou a fascinujícím příběhem, je příkladem síly lidského ducha. V mladém věku mu byla diagnostikována roztroušená skleróza – autoimunitní onemocnění, které postihuje centrální nervový systém. Přestože tato nemoc často přináší nejistotu a obavy z budoucnosti, Jan se rozhodl, že on se chorobou ovládnout nedá. Místo aby se poddal pocitům beznaděje, rozhodl se čelit nepřízní osudu s odvahou a elánem.

Myšlenka podniknout cestu do Santiaga de Compostela může být výzvou pro zdravého jedince, natož pak pro člověka na invalidním vozíku. Jan Dušek se však spolu s přáteli rozhodl tuto výzvu přijmout. Cesta dlouhá stovky kilometrů se tím stala nejen fyzickou, ale i duševní poutí, která byla plná nečekaných situací a emocí.

Spolu s autorkou, novinářkou Lenkou Stránskou, která celý příběh zaznamenala, Jan popisuje nejen kroky, které musel podniknout, ale i lidi, kteří jej na cestě inspirovali a podporovali. Autorčin pohled poskytuje čtenáři hlubší vhled do Janova smýšlení a jeho neuvěřitelného ducha.

„Camino na kolečkách“ je víc než jen cestopis. Kniha si klade za cíl inspirovat ostatní svým základním poselstvím, že bez ohledu na zdravotní omezení

je možné dosáhnout životních snů. Životní příběh Jana Duška je důkazem, že ani takováto diagnóza nemusí její nositele omezovat. Místo toho může být hybnou silou k uskutečnění osobních projektů a cílů, které dodávají životu nový smysl a energii. Dušek svým příběhem motivuje ostatní, aby se nevzdávali svých snů a hledali cesty, jak i přes překážky žít naplno. Jeho autentická reportáž je vlastně jakýmsi svědectvím o tom, že i přes nepříznivé prognózy spojené s tímto onemocněním život nekončí – naopak, v každém okamžiku může začít jeho nová, inspirující kapitola.

Závěrečné poselství této knihy je jasné: Ať už je vaše diagnóza jakákoli, sny jsou tu od toho, aby se plnily. S odvahou a podporou můžeme dojít dál, než jsme si kdy dokázali představit. Říká se, že cesta je cíl. A právě Janův příběh ukazuje, že s odhodláním a vášní je možné překonat jakoukoli překážku na našem Caminu života.

Celé pěší poutí do Santiaga de Compostela se osobně zúčastnila i talentovaná režisérka Eva Toullová společně s kameramanem Tomášem Lénárdem. Díky jim vznikl také celovečerní dokumentární film, zachycující všechny etapy náročné cesty, který po svém uvedení posbíral několik ocenění i na menších zahraničních festivalech.

Jan Dušek absolvoval na svém vozíku celkem přes 640 km.

PROVAŘENÁ HISTORIE:

Protože ke spokojenému životu patří samozřejmě i chutné sousto, nemůžeme zapomenout ani na pokrmy, které nezklamou. Některé z nich se dokonce udržují v povědomí celá desetiletí, ať už je kuchaři připravují a číšníci servírují v jakékoli době bez ohledu na výsledky voleb či proměny režimu. Jedinou politikou dobrého kuchaře či kuchařky je totiž pouze touha uspokojit strávníka do té míry, aby třeba na chvíli zapomněl na výkyvy společenských nálad, útrapy života a rozjasnil tvář třeba nad zákuskem, na jehož chuť a vůni se prostě nezapomíná. Jednou z takových výtečných kuchařek byla bezesporu paní Helena Jehličková, prababička v našem magazínu již zmíněné spisovatelky a novinářky Marcely Kohoutové, která historii jejího života vtělila do útlé knížky s názvem „Provařená historie“. Pojďme v ní dnes poprvé zalistovat, nechme paní Marcelu na svou prababičku zavzpomínat a vzpomínku doplníme také o jeden z jejích vyhlášených receptů, které bývaly součástí kuchařských knih nejen za dob rakousko-uherského mocnářství, ale i v dobách prvorepublikových, kdy pokrmy paní Jehličkové vysoce oceňovaly tehdy významné panské rodiny té doby, ale také třeba prezident Edvard Beneš a jeho choť Hana.

Protože ke spokojenému životu patří samozřejmě i chutné sousto, nemůžeme zapomenout ani na pokrmy, které nezklamou. Některé z nich se dokonce udržují v povědomí celá desetiletí, ať už je kuchaři připravují a číšníci servírují v jakékoli době bez ohledu na výsledky voleb či proměny režimu. Jedinou politikou dobrého kuchaře či kuchařky je totiž pouze touha uspokojit strávníka do té míry, aby třeba na chvíli zapomněl na výkyvy společenských nálad, útrapy života a rozjasnil tvář třeba nad zákuskem, na jehož chuť a vůni se prostě nezapomíná. Jednou z takových výtečných kuchařek byla bezesporu paní Helena Jehličková, prababička v našem magazínu již zmíněné

spisovatelky a novinářky Marcely Kohoutové, která historii jejího života vtělila do útlé knížky s názvem „Provařená historie“. Pojďme v ní dnes poprvé zalistovat, nechme paní Marcelu na svou prababičku zavzpomínat a vzpomínku doplníme také o jeden z jejích vyhlášených receptů, které bývaly součástí kuchařských knih nejen za dob rakousko-uherského mocnářství, ale i v dobách prvorepublikových, kdy pokrmy paní Jehličkové vysoce oceňovaly tehdy významné panské rodiny té doby, ale také třeba prezident Edvard Beneš a jeho choť Hana.

Fotografie paní Heleny Jehličkové, použitá i na obálce knihy, je datována do období počátku 20. století. Koncem roku 1971 těsně před Vánoci se uzavřel život

mé prababičky. Helena Jehličková opustila náš svět ve věku 81 let po krátké nemoci, kdy se o ni po celou dobu trpělivě staral její milující manžel. Umírala obklopena svými nejbližšími, které tolik milovala a pro které se vždycky uměla obětovat. Při vzpomínce na prababičku se mi okamžitě vybaví, jak sedávala v ložnici před svou krásnou toaletkou a já jí vyčesávala její dlouhé bílé vlasy. Vydržela jsem ji česat pokaždé hrozně dlouho a dnes si uvědomuji, že pro ni to bylo nejspíš utrpení. Pak se mi také živě vrací vzpomínky na chvíle po obědě, kdy jsem seděla v koutě kuchyně a sledovala prababičku, jak s vážnou tváří vysunuje svou „myčku“, aby umyla nádobí. Byl to vlastně takový dvojskopek. V jednom železném škopku se nádobí mylo, v druhém oplachovalo. Že tomuto obstarožnímu zařízení prababička říkávala „myčka“ nám dnes připadá skoro úsměvné.

Milovala jsem tyhle bezstarostné chvílky po obědě, těšila se na odpolední procházku po Jihlavě a zatím netrpělivě vyhlížela z kuchyňského okna, proti němuž se vypínal Hotel Grand. Před ním často zastavovaly zahraniční autobusy, které oslňovaly svým luxusním vzhledem, a z nichž vystupovali stejně luxusně vyhlížející turisté, většinou Rakušané nebo tehdy „západní“ Němci. Moc ráda jsem je pozorovala. Mě ale nejvíc lákala vedlejší cukrárna s výlohou plnou nejrůznějších sladkostí. Dobře jsem věděla, že naše procházka, která se už pomalu blížila, skončí jako vždy právě v téhle cukrárně, kde si budu moci dát svůj zamilovaný karamelový pohár. Často jsem proto bývala netrpělivá a mamku s babičkou pobízela, aby si pospíšily, že už chci jít ven. V tu chvíli mě prababička pokaždé mile uklidňovala: „Ale jen vydrž, maličká, cukrárna nemá nožičky, aby ti utekla. Ještě si vypijeme káféčko a pak už hned můžeme vyrazit...“

Jak ráda bych ještě někdy znovu prožila tyhle milé chvílky ve starém bytě v zapadlé uličce uprostřed Jihlavy. Byt byl malý, a dům, v němž se nacházel, působil studeně a nevládně. A přece jsem tady byla opravdu šťastná.

Knížku Marcela Kohoutové „Provařená historie“ vydalo nakladatelství AOS Publishing v roce 2018 a my jsme v ní pro první číslo našeho čtvrtletníku nalistovali recept na skvělý dezert, který snad nedělní odpoledne u kávy zpříjemní i vám.

Dort Fedora

28 dkg másla

28 dkg hladké mouky

14 dkg krystalového cukru

14 dkg strouhaných mandlí

1 celé vejce

Na špičku kávové lžičky strouhané citronové kůry

Vanilkový krém:

1/2 litru mléka

6 žloutků

11 dkg práškového cukru

3 a 1/2 dkg hladké mouky

Kousek vanilky

Všechny ingredience dokonale zpracujeme a těsto vyválíme na šest stejných plátů. Ty upečeme ve středně vyhřáté troubě dozlatova. Pláty poté postupně plníme předem připraveným vanilkovým krémem, kterým na závěr potřeme i povrch dortu. Nakonec celý dort ještě posypeme rozdrocenými lázeňskými oplatkami.

Knihu „Provařená historie“ lze objednat na www.aos-knihy.cz.

VÍTEJTE V JINCÍCH

– vítejte v huti Barbora!

V hlavní budově hutě čeká během sezóny návštěvníky řada zajímavostí na informačních panelech a ve videoprojekcích, i v několika expozicích: „Historie hutnictví na Jinecku“, „Jinecký rodák Josef Slavík“, „Geopark Barrandien – jinecké kambrium“ a „Příroda Brd a CHKO Brdy“. Dětem je určen program „Barrandien hrou“ – v suťovišti si mohou najít „svého“ trilobita, živočicha žijícího na našem území před 500 miliony let.

V Jincích se nachází unikátní technická památka – vysoká pec Barbora. Po mnoha letech chátrání prošla v letech 2017–2024 rozsáhlou rekonstrukcí. Sezóna prohlídek objektu trvá od května do října, ale i mimo sezónu nabízí různé společenské a kulturní využití. Pokud chcete strávit příjemný den a toulat se v minulosti, je právě huť Barbora tím správným cílem a zdrojem poznání.

Nahlédněme nejdříve do historie hutě Barbora. Ta se začala psát v roce 1805, kdy tehdejší majitel hořovického a jineckého panství Rudolf hrabě z Vrbna (1761–1823) začal v Jincích stavět vysokou dřevouhelnou pec na zpracování železa. Byl to člověk neobyčejně vzdělaný. Vystudoval práva, filozofii a pro svou zálibu v přírodních vědách

i Báňskou akademii. Disponoval nezvyklou fyzickou silou. Rozuměl výtvarnému umění, proslavil se jako mineralog. Byl znalcem hudby a podporovatelem houslisty Josefa Slavíka (1806–1833). Hlavní zásluhy vzdělaného šlechtice však spočívají v metalurgii. V provozu strávil velkou část života. Hrabě Rudolf si k ruce si vzal svého přítele ze studií Václava Rosenbauma (1753–1833), kterého ustanovil ředitelem hutě.

Právě po paní Rosenbaumové dostala huť své jméno – Barbora. Základní kámen stavby byl položen 10. června 1805. Vysoká pec Barbora se stavěla téměř pět let. Pro svou pokrokovou konstrukci patřila jinecká huť k nejmodernějším v celé habsburské monarchii. Spadala do komplexu Komárovských železáren, kde se vyráběla umělecká litina. V huti Barbora se část vytaveného surového

železa zkujňovala. Z druhé části železa se vyráběly roury, kandelábry, různé strojní a obchodní odličky, litinové trubky, dělové koule, masivní litinové nádoby a další výrobky. Po obvodu pece se nalézaly prostory pro manipulaci s železnou rudou a vytavenou hmotou. V západní části hutě byly umístěny kanceláře s plochými stropy, samotné prostory slévárny s hutí jsou klenuté.

Rod Vrbnů vlastnil hořovicko-jinecké panství do roku 1852. Hrabě Rudolf skonal po diplomatické misi ve Vídni r. 1823. Je pochován v rodinné hrobce postavené v roce 1811 na hřbitově v Hořovicích. V těsné blízkosti hrobky je pomník Rudolfova spolupracovníka Václava Rosenbauma. Posledním majitelem panství z rodu Vrbnů byl hrabě Dominik (1811–1876), voják, jenž po předcích nezdědil nic z umu výroby železa. Panství proto prodal roku 1852 hesenskému kurfiřtovi Friedrichu Wilhelmu I. (1802–1875). Hutě se ujala knížata z Hanau, která patřila ke staré německé šlechtě a rod nadále rozvíjel výrobu litiny. Jinecká huť se udržela v provozu do roku 1874, kdy jako jiné dřevouhelné feudální železářny podlehla

v soutěži s moderním hutnictvím založeným na koksově bázi. V roce 1886 byla v zadním traktu vysokopecní budovy zřízena pila. Pohánělo ji zprvu vodní kolo, pak vodní turbína a parní stroj. Pila zůstala v činnosti až do roku 1951. I přes to, že byl objekt příležitostně využíván, byla huť od té doby odsouzena k pomalému zániku. Zlom nastal v roce 2017, kdy chátrající objekt zakoupil od soukromého majitele městys Jince a rozhodl o rekonstrukci za pomoci dotací tuzemských i zahraničních. Dne 4. května 2024 se pak historická huť v plné kráse otevřela veřejnosti a během roku nabízí jak pravidelné prohlídky objektu včetně expozic, tak různé kulturní a společenské akce.

Venkovní areál láká k odpočinku a posezení včetně občerstvení. Na prostranství se konají venkovní akce, jako např. zahájení adventu, pálení milíře, dřevosochání, Jinecké slavnosti atd.

Pokud chcete vědět o všem, co huť Barbora chystá a nabízí, sledujte její webové stránky www.hutbarbora.cz.

„S LÁSKOU A HUMOREM“ – Kulturně společenský čtvrtletník nejen pro seniory

Vydává AOS Publishing ve spolupráci a Invest Gate Funds jako informační médium v rámci projektu „Podzim s láskou a humorem“. Tato digitální verze vychází a je distribuována v březnu 2025. Více o projektu na www.slaskouahumorem.cz.

GENERÁLNÍ PARTNER PROJEKTU:

DALŠÍ PARTNEŘI PROJEKTU:

DLUHOPIS S LÁSKOU A HUMOREM

– smysluplná a dostupná investice pro každého

Když jsme spouštěli projekt „Podzim s láskou a humorem“, nikdo netušil, jak symbolicky se jeho název propojí s letošní emisí dluhopisů našeho generálního partnera, **Invest Gate Funds, a.s.** Tyto speciální dluhopisy, které nabízejí atraktivní výnos 7,5%, mají splatnost 1. července 2027 a minimální investici 50 000 Kč. Výnosy z jejich prodeje pomohou financovat výstavbu **IGF Care Centre v Třeboni**, jejíž zahájení je plánováno na druhou polovinu roku 2025. Tento moderní resort poskytne 148 lůžek pro klienty s neurodegenerativními onemocněními, zejména Alzheimerovou chorobou a roztroušenou sklerózou. Zájemcům o investice pak emise těchto speciálních dluhopisů může přinést nejen zhodnocení svých úspor, ale také dobrý pocit z pomoci těm, kteří se bez ní neobejdou.

IGF
Care Centre
Třeboň

IGF
Senior Resort
Třeboň

Dluhopis S láskou a humorem

Propagační sdělení k emisi dluhopisů

Emitentem veřejného dluhopisu je společnost IGF Třeboň s.r.o., dceřiná společnost ryze českého fondu kvalifikovaných investorů INVEST GATE Funds SICAV a.s. Výtěžek emise dluhopisů bude **využit k výstavbě IGF Care Centre Třeboň včetně 40 lůžek pro klienty s roztroušenou sklerózou mozkomíšní**. Dluhopis nabízí zajímavou úrokovou sazbu a zároveň se jedná o investici s významným sociálním přesahem.

Dlouhodobým cílem fondu je vytvoření **center pro klienty s Alzheimerovou chorobou či roztroušenou sklerózou mozkomíšní a Senior resortů**, na jejichž výstavbu a provoz se zaměřuje. Prostřednictvím fondu byl již financován projekt IGF Care Centre Třebíč, který je úspěšně provozován od roku 2019. V letošním roce právě v tomto centru vzniknou první lůžka pro klienty s roztroušenou sklerózou mozkomíšní.

IGF Care Centre Třeboň bude mít kapacitu 148 lůžek, 108 lůžek určených pro klienty s neurodegenerativními chorobami a 40 pro klienty s diagnózou roztroušené sklerózy mozkomíšní. Součástí areálu bude také bytový dům pro seniory — Senior Resort, odpočinkový terapeutický park a polyfunkční objekt s navazujícími službami i parkovacím domem. V rámci centra bude vyhrazen dostatečný prostor pro rehabilitaci a fyzioterapii. V plánu je také spolupráce s treboňskými lázeňskými zařízeními s cílem poskytnout budoucím klientům maximální servis.

Výstavba IGF Care Centre & IGF Senior Resortu Třeboň bude zahájena v první polovině roku 2025. Aktuálně jsme zahájili proces k získání stavebního povolení. Dokončení výstavby je plánováno na druhou polovinu roku 2027. **Celková hodnota investice přesahuje 500 000 000 Kč.**

Zakladatel fondu, investiční skupina Invest Gate a.s., se zavázal za každý upsaný dluhopis darovat 500 Kč na podporu aktivit Nadace Jakuba Voráčka.

www.igftrebon.cz

Nenechte se vyřadit ze hry.

Důležité upozornění: Tento dokument je propagačním sdělením k nabídce dluhopisů s názvem „Dluhopis IGF Pro kluka Puka 7,50/27“ společnosti IGF Třeboň s.r.o., se sídlem Jar. Huska 1819/3, České Budějovice 3, 370 04, České Budějovice, IČO: 14285576, k nimž byl vydán unijní prospekt pro růst schválený ČNB, který je přístupný na internetové stránce www.igftrebon.cz/pro-investory. Schválení prospektu ze strany ČNB přitom nelze chápat jako potvrzení vhodnosti investice do dluhopisů. Doporučujeme, aby si všichni potenciální investoři přečetli uvedený prospekt, nežli učiní investiční rozhodnutí, aby tak především plně porozuměli potenciálním rizikům, která jsou detailně popsána v prospektu. Emitent nebo jiný předkladatel tohoto dokumentu tímto neposkytuje investiční poradenství ani doporučení ve vztahu k nabídce dluhopisů. Existuje-li nějaká záležitost, které nerozumíte, měli byste kontaktovat svého investičního, právního nebo daňového poradce. Tento dokument byl připraven s náležitou a patřičnou pečlivostí a pozorností, emitent však neposkytuje garance či ujistění o jeho přesnosti, správnosti, aktuálnosti nebo úplnosti. Nabídka dluhopisů je platná pouze na území České republiky. Pro některé osoby mohou být aplikována pravidla omezení či vyloučení nabytí dluhopisů. Toto sdělení v žádném ohledu nepředstavuje nabídku ani žádost o vstup do obchodního vztahu v jurisdikci, kde je taková aktivita zakázána a kde není dluhopis povolen k nabízení či prodeji, ani nenahrazuje prospekt dluhopisů.

Emitent	IGF Třeboň s.r.o.
Objem	93 000 000 Kč
Kupón	7,5 % p.a.
ISIN	CZ0003563561
Emisní cena	100 %
Nominál	50.000 Kč
Min. investice	50.000 Kč
Datum emise	1.7. 2024
Splatnost	1.7. 2027
Výplata	1. 10., 1. 1., 1. 4., 1. 7., kdy poslední výplata kupónu a nominální hodnoty proběhne 1. 7. 2027
Prospekt dluhopisu	K nabídce dluhopisů byl vydán unijní prospekt pro růst a uveřejněny konečné podmínky emise dluhopisů, které jsou přístupné na internetové stránce www.igftrebon.cz

Stárnutí populace je realita, na kterou naše společnost není dostatečně připravena. Počet specializovaných lůžek pro pacienty s Alzheimerovou chorobou, roztroušenou sklerózou a dalšími neurodegenerativními onemocněními zdaleka nestačí a poptávka stále roste. „Dluhopis S láskou a humorem“ může být účinnou formou pomoci. Zakladatel fondu, investiční skupina Invest Gate a.s. se navíc zavázal za každý upsaný dluhopis darovat 500,- Kč na podporu aktivit Nadace Jakuba Voráčka. Všechny potřebné informace o dluhopisu, emisních podmínkách i možných rizicích najdete na www.igftrebon.cz.

DŮLEŽITÁ UPOZORNĚNÍ: V souvislosti s tímto dokumentem nejsou poskytovány žádné poradenské služby. Informace obsažené v tomto dokumentu odrážejí aktuální názory příslušných autorů ke dni jeho vydání. Informace obsažené v tomto dokumentu slouží výhradně k ilustračnímu účelu a nepředstavují nabídku, výzvu, reklamu, žádost, finanční analýzu, investiční poradenství nebo jakékoli doporučení týkající se jakékoli transakce s finančními instrumenty. Návratnost ani výnos z investice do dluhopisu, nejsou zajištěny ani zaručeny. Před investičním rozhodnutím je nutné se seznámit s prospektem a emisními podmínkami a v nich uvedenými riziky, která mohou být s případnou investicí spojena. Potenciální investor by tak měl před investováním důkladně zvážit své investiční cíle a míru rizika. Zdanění je závislé na osobních poměrech každého investora a podléhá zákonným předpisům a dohledu příslušných úřadů. Další informace získáte na stránce emitenta, společnosti IGF Třeboň s.r.o. – www.igftrebon.cz. Tento dokument nebyl schválen žádným regulátorem jakéhokoli státu. Tiskové chyby jsou vyhrazeny.